32001R1262

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1262/2001

2001 m. birželio 27 d.

nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/2001 nuostatų dėl intervencinių agentūrų vykdomo cukraus supirkimo ir pardavimo įgyvendinimo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2001 m. birželio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus rinkos organizavimo ([1]), ypač į jo 7 straipsnio 5 dalį ir 9 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 7 straipsnio 1 dalis numato, kad intervencinės agentūros supirktų tam tikrų rūšių cukrų.

(2) Įgyvendinant Bendrijos intervencines priemones reikalaujama, kad intervencinės agentūros perimtų cukrų nurodytoje vietoje. Todėl, pateikus pasiūlymą, perimti galima tik patvirtintajame sandėlyje laikomą cukrų. Intervencinė sistema taikoma tik iš Bendrijoje išaugintų cukrinių runkelių arba cukranendrių pagamintam cukrui, o kainų ir pardavimo garantija suteikiama tik bazinę kvotą turintiems gamintojams.

(3) Patirtis cukraus sektoriuje parodė laisvos konkurencijos svarbą realizuojant cukrų. Laisvoji konkurencija būtų skatinama, jei cukrų realizuotų nepriklausomi prekiautojai. Todėl reikėtų stiprinti šių įmonių padėtį cukraus sektoriuje. Todėl jiems turėtų būti leidžiama siūlyti intervencijai Bendrijos cukrų, kad jie galėtų normaliomis sąlygomis vykdyti savo prekybinius sandorius.

(4) Intervencinės agentūros yra atsakingos už supirktas prekes. Todėl jos turi imtis visų būtinų priemonių, užtikrinančių, kad intervencijai pasiūlytas cukrus būtų laikomas tokiomis sąlygomis, kurių reikalaujama tam, kad būtų išlaikyta gera kokybė. Todėl, siekiant užtikrinti, kad intervencinės priemonės veiktų sklandžiai, pardavėjams turi būti leidžiama su intervencinėmis agentūromis sudaryti saugojimo sutartis.

(5) Nustatant sandėlių patvirtinimo ir šio patvirtinimo panaikinimo sąlygas, turėtų būti atsižvelgta į šiuos reikalavimus: cukraus laikymą geromis sąlygomis, patogią cukraus išvežimui vietą, geografinę padėtį, išvežimo iš sandėlių galimybes, o prireikus – ir pareiškėjų garantuojamą jų pasiūlyto cukraus supakavimą į maišus.

(6) Norint suteikti ir panaikinti patvirtinimus, pagal intervencinę sistemą taikomus ir specializuotiems cukraus prekiautojams, būtina nustatyti objektyvius konkrečios veiklos vertinimo kriterijus, ypač apibrėžti, kas yra reikšmingas dalyvavimas cukraus prekyboje. Prireikus valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti tolesnius reikalavimus ir panaikinti patvirtinimą, jei šių reikalavimų nesilaikoma. Apie kiekvieną patvirtinimo suteikimo, pratęsimo arba panaikinimo atvejį turėtų būti pranešta Komisijai.

(7) 1987 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 3954/87, nustatantis didžiausius leistinus maisto produktų ir pašarų radiacinės taršos lygius po branduolinės avarijos ar kokio nors kito radiacinės taršos atvejo ([2]), su pakeitimais, padarytais Reglamentu (Euratomas) Nr. 2218/89 ([3]), nustato tvarką, kurios būtina laikytis radiologinių avarijų atvejais nustatant radioaktyvaus užterštumo lygius, kuriuos turi atitikti pardavimui siūlomi maisto produktai ir pašarai. Todėl negalima supirkinėti žemės ūkio produktų, kurių radioaktyvaus užterštumo lygiai yra viršyti.

(8) Cukrus, kurį vėliau gali būti sunku realizuoti dėl jo pablogėjusių savybių laikant jį sandėliuose, neturėtų būti superkamas taikant intervencijos priemones.

(9) Siekiant palengvinti intervencinių priemonių valdymą, cukrus turėtų būti siūlomas siuntomis. Todėl reikėtų apibrėžti siuntą, ypač nurodyti jos kiekį.

(10) Intervencinė agentūra privalo turėti visus faktus, būtinus norint nustatyti, ar pasiūlymas atitinka visus reikalavimus. Tam tikslui siūlančioji šalis turi jai pateikti visą būtiną informaciją.

(11) Intervencinei agentūrai suteikta teisė priimti siūlymą, sudarant su pardavėju sutartį, jei, jos nuomone, tai būtina. Dėl vienodumo būtina nustatyti pagrindines tokiose sutartyse nurodytas sąlygas, o svarbiausia – jų galiojimo laiką.

(12) Patvirtintosios silosinės ir sandėliai turi pasiūlyti optimalias cukraus saugojimo sąlygas. Paprastai pripažįstama, kad geromis sąlygomis cukrų galima laikyti apie 12 mėnesių nerizikuojant, kad pablogės jo kokybė. Jei su pardavėju yra sudaryta saugojimo sutartis, natūralu, kad būtent jis būtų atsakingas už cukraus kokybę dažniausiai ne ilgiau kaip 12 mėnesių, neatsižvelgiant į tai, kada perleidžiama nuosavybės teisė.

([1]) OL L 178, 2001 6 30, p. 1.

([2]) OL L 371, 1987 12 30, p. 11.

([3]) OL L 227, 1989 7 22, p. 1.

(13) Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 7 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad į būtinas priimti išsamias įgyvendinimo taisykles, atsižvelgiant į siūlomo cukraus kokybę, būtų įtrauktos intervencinėms kainoms taikytinos kainų didinimo ir mažinimo skalės. Nustatant šias skales būtina suskirstyti cukrų pagal jo kokybę. Šią klasifikaciją ir jos nulemtas didesnes ir mažesnes kainas galima apibrėžti remiantis objektyviais duomenimis, paprastai naudojamais prekybiniuose sandoriuose.

(14) Siekiant išvengti Susitariančiųjų Šalių diskriminacijos ir atsižvelgiant į dabartinę valstybių narių administravimo praktiką, turi būti nustatytos vienodos apmokėjimo ir prekių surinkimo sąlygos nepriklausomai nuo to, ar yra sudaryta saugojimo sutartis, o svarbiausia – šių operacijų vykdymo terminai.

(15) Jei būtina, intervencijai pasiūlytą cukrų gali tekti pristatyti maišuose. Todėl intervencinei agentūrai turėtų būti suteikta teisė reikalauti, kad būtų taikomi tam tikri dažniausiai prekyboje naudojami pakavimo būdai, tačiau ji padengia pastovaus dydžio išlaidas.

(16) Kai intervencinė agentūra reikalauja pateikti cukrų tam tikroje pakuotėje, už puikios kokybės maišus ji moka nustatytą pastovią sumą. Todėl sudarant saugojimo sutartį, pakavimo išlaidų tarifas nustatomas atsižvelgiant į maišų būklę.

(17) 1969 m. liepos 1 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 1265/69, nustatantis intervencinių agentūrų superkamo cukraus kokybės nustatymo metodus [1], su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1280/71 [2], apsiriboja tik technine šių metodų puse. Be to, kadangi šie metodai neduoda labai tikslių rezultatų, turi būti leidžiama paklaidos riba. Taip pat reikėtų nustatyti tinkamą arbitražo tvarką ginčams, kylantiems lyginant prieštaringus analizės rezultatus, spręsti.

(18) Intervencijos tikslas – leisti laikinai neprekiauti pusiausvyrą praradusioje rinkoje, o vos tik pasitaisius rinkos padėčiai – vėl prekiauti. Todėl intervencijai siūlomi produktai turi būti tinkami maistui arba pašarams.

(19) Intervencinių agentūrų laikomas cukrus turi būti parduodamas nediskriminuojant Bendrijos pirkėjų ir ekonomiškai pačiomis naudingiausiomis sąlygomis. Apskritai šiuos tikslus galima pasiekti paraiškų konkurso tvarka. Norint išvengti, kad cukrus nebūtų parduodamas tada, kai rinkos sąlygos nėra palankios, paraiškų konkursai turėtų būti skelbiami tik gavus išankstinį leidimą. Pageidautina, kad tam tikromis aplinkybėmis būtų taikomi ne konkursai, o kitos tvarkos.

(20) Atsižvelgiant į pasikeitusias intervenciją reglamentuojančias taisykles, reikėtų nustatyti naujas išsamias intervencinių agentūrų vykdomo cukraus supirkimo paraiškų konkurso tvarka taisykles.

(21) Siekiant visoms suinteresuotoms Bendrijos šalims užtikrinti vienodas sąlygas, intervencinių agentūrų skelbiamiems konkursams būtina taikyti vienodas taisykles. Atsižvelgiant į tai, būtina užtikrinti, kad cukrus iš tikrųjų būtų vartojamas pagal paskirtį.

(22) Atsižvelgiant į konkrečius cukraus sektoriaus ypatumus, reikia priimti specialiąsias taisykles. Tam, kad konkurse galėtų dalyvauti kuo daugiau pareiškėjų, visų pirma reikėtų nustatyti maksimalų kiekį, kurį kiekvienas dalyvis gali siūlytis pirkti. Be to, atsižvelgiant į dažnus cukraus kainų ir siūlomų kainų svyravimus, nereikėtų įpareigoti pareiškėjų griežtai laikytis minėto paraiškoje nurodyto kiekio, jei sudaryti sutartį jiems leidžiama po jų nurodytos datos.

(23) Nustatant saugojimo išlaidas, ypač svarbu nurodyti, kada perleidžiama cukraus nuosavybės teisė.

(24) Baltojo cukraus rūšiai ir žaliavinio cukraus išeigai nustatyti turėtų būti taikomi tie patys kriterijai, kuriais remiamasi intervencinėms agentūroms superkant cukrų. Tik vienodos ir tiksliai apibrėžtos nuostatos, reglamentuojančios pardavimo kainos tikslinimą, denatūravimo priemoką arba eksporto grąžinamąją išmoką ir eksporto licencijų pataisymą, kai nustatoma, kad cukraus kokybė neatitinka konkurse nurodytos kokybės, gali visoms suinteresuotoms šalims užtikrinti vienodas sąlygas.

(25) 1972 m. vasario 3 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 258/72, nustatančio išsamias intervencinio cukraus supirkimo paraiškų konkurso tvarka taisykles [3], su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 260/96 [4], ir 1977 m. rugsėjo 23 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2103/77, nustatančio išsamias taisykles, reglamentuojančias intervencinių agentūrų vykdomą cukraus, pagaminto iš Bendrijoje išaugintų cukrinių runkelių bei cukranendrių, supirkimą [5], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 260/96, taisyklės yra keičiamos šiame reglamente nustatytomis išsamiomis įgyvendinimo taisyklėmis, todėl minėti reglamentai turėtų būti panaikinti.

[1] OL L 163, 1969 7 4, p. 1.
[2] OL L 133, 1971 6 19, p. 34.
[3] OL L 31, 1972 2 4, p. 22.
[4] OL L 34, 1996 2 13, p. 16.
[5] OL L 246, 1977 9 27, p. 12.

(26) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Cukraus vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

SUPIRKIMAS

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

1. Intervencinė agentūra superka cukrų tik tada, kai jį siūlo:

a) pagrindinės kvotos beneficiantas;

b) specializuotas cukraus prekiautojas, patvirtintas valstybės narės, kurios teritorijoje jis yra įsisteigęs.

2. Pasiūlymas raštu pateikiamas cukrų gaminančios valstybės narės, kurios teritorijoje siūlymo metu yra siūlomas cukrus, intervencinei agentūrai.

3. Gali būti perimamas tik pagal kvotą pagamintas cukrus, siūlymo metu esantis patvirtintajame sandėlyje.

Sandėlius tvirtina tos valstybės narės kompetentinga institucija.

II SKYRIUS

Patvirtinimas

2 straipsnis

1. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies nuostatų, 1 straipsnio 3 dalyje numatytas patvirtinimas suteikiamas tik toms silosinėms ir sandėliams, kurie:

a) atitinka cukraus laikymo geromis sąlygomis reikalavimus;

b) yra tokioje vietoje, kurioje yra visos būtinos cukraus išvežimo sąlygos;

c) yra netoli cukraus perdirbimo įmonės arba cukraus gamybos rajone.

2. 1 dalyje minimų silosinių ir sandėlių patvirtinimas duodamas tik:

a) bendram cukraus kiekiui (kai didelių kiekių saugojimo silosinės turi pakavimo į maišus įrenginius), 50 kartų neviršijančiam dienos pakavimo pajėgumų, naudojant maišus kaip nurodyta 18 straipsnio 2 dalyje, ir jo išvežimui, kurį pareiškėjas įsipareigoja leisti vykdyti intervencinei agentūrai;

b) bendram cukraus kiekiui (kai sandėliai yra skirti saugoti maišuose esantį cukrų), 50 kartų neviršijančiam į maišus supakuoto cukraus, kaip nurodyta 18 straipsnio 2 dalyje, kurį pareiškėjas įsipareigoja pateikti intervencinei agentūrai, kad jis būtų išvežtas, dienos išvežimo pajėgumo;

c) bendram cukraus kiekiui (kai silosinės ir sandėliai yra skirti didelių žaliavinio cukraus kiekių saugojimui), 50 kartų neviršijančiam didmenos cukraus, kurį pareiškėjas įsipareigoja pateikti intervencinei agentūrai, kad jis būtų išvežtas, dienos išvežimo pajėgumo.

3. Suinteresuotos šalies prašymu patvirtinama kiekviena silosinė arba sandėlis, kuris, intervencinės agentūros nuomone, atitinka šio straipsnio 1 dalies sąlygas. Tačiau silosinių ir sandėlių, kuriuose anksčiau cukrus nebuvo saugotas, intervencinės agentūros gali ir nepatvirtinti.

Patvirtinimas visų pirma nurodo bendrą patvirtintą kiekį, dienos išvežimo pajėgumus, o atitinkamais atvejais ir 2 dalies a punkte minimus pakavimo į maišus pajėgumus.

4. Kai 1 arba 2 dalyje nustatytų sąlygų jau nebesilaikoma, patvirtinimas panaikinamas.

5. Patvirtinimą suteikia arba panaikina intervencinė agentūra.

3 straipsnis

1. 1 straipsnio 1 dalies b punkte minimas „specializuotas cukraus pardavėjas“ yra asmuo:

a) kurio viena pagrindinių veiklos rūšių yra didmeninė cukraus prekyba ir kuris per vienerius prekybos metus perka ar gali pirkti ne mažiau kaip 10 000 tonų Bendrijos cukraus; ir

b) kuris neužsiima mažmenine cukraus prekyba.

2. Atsižvelgiant į šio straipsnio 3–6 dalis, 1 straipsnio 1 dalies b punkte minėtą patvirtinimą, atitinkama valstybė narė suteikia visiems pareiškėjams, kurie konkrečiais prekybos metais laikosi arba turi galimybę laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų.

3. Nepažeidžiant 5 dalies nuostatų, patvirtinimas suteikiamas konkrečiai nurodytiems prekybos metams.

Kitiems prekybos metams jis pratęsiamas tada, kai ir tais metais pareiškėją galima laikyti „specializuotu cukraus prekiautoju“.

4. Valstybės narės gali nustatyti papildomus patvirtinimo reikalavimus.

Jei nustatoma, kad asmuo jau nebesilaiko papildomų reikalavimų arba neturi galimybių jų laikytis, patvirtinimas gali būti panaikintas.

5. Patvirtinimas panaikinamas, jei nustatoma kad asmuo jau nebesilaiko arba neturi galimybių laikytis bet kurios iš 1 dalyje nustatytų sąlygų.

Patvirtinimas negali būti suteiktas, pratęstas arba panaikintas atgaline data; šie veiksmai galioja tik tiems prekybos metams, kuriais jie buvo padaryti.

6. Remiantis šio straipsnio nuostatomis, apie suteiktą, pratęstą arba panaikintą patvirtinimą valstybė narė raštu praneša Komisijai, o paskui ir suinteresuotam asmeniui.

III DALIS

Pasiūlymai

4 straipsnis

1. Intervencijai pasiūlytas cukrus turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) jis turi būti pagamintas pagal kvotą tais prekybos metais, kuriais teikiamas pasiūlymas.

Tačiau vienais prekybos metais anksčiau pagamintas cukrus gali būti siūlomas:

— iki kito rugpjūčio 31 d. – Italijoje,

— iki kito rugsėjo 30 d. – kituose Europos bendrijos regionuose;

b) jis turi būti kristalų pavidalo.

2. Intervencijai siūlomas baltasis cukrus turi ne tik atitikti šio straipsnio 1 dalies nuostatas, bet ir būti geros prekinės kokybės, birus, ne daugiau kaip 0,06 % drėgnumo.

3. Intervencijai siūlomas žaliavinis cukrus turi ne tik atitikti šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, bet ir būti geros prekinės kokybės, o jo išeiga, apskaičiuota remiantis Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 I priedo II punktu, neturi būti mažesnė kaip 89 %.

Be to:

a) žaliavinio cukranendrių cukraus saugos koeficientas neturi būti didesnis kaip 0,30;

b) žaliavinio cukrinių runkelių cukraus:

— pH pasiūlymo priėmimo metu – ne mažesnis kaip 7,9,

— invertuotojo cukraus kiekis – ne daugiau kaip 0,07 %,

— temperatūra – nesukelianti jokios rizikos kokybei,

— saugos koeficientas – ne daugiau kaip 0,45, kai poliarizacijos laipsnis yra 97 ar didesnis, arba

— drėgnis – ne daugiau kaip 1,4 %, kai poliarizacijos laipsnis yra mažesnis kaip 97.

Saugos koeficientas nustatomas procentais išreikštą cukraus drėgnį dalijant iš skirtumo, gauto atėmus to cukraus poliarizacijos laipsnį iš 100.

4. Intervencijai siūlomas cukrus laikomas neatitinkančiu 2 ir 3 dalyse minimos geros prekinės kokybės, jei jo radioaktyvumas viršija maksimalius lygius, nustatytus Reglamentu (Euratomas) Nr. 3954/87. Produkto radioaktyvaus užterštumo lygis kontroliuojamas tik tada, kai to reikia dėl susidariusios padėties, ir tik būtiną laiką. Prireikus Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 42 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatoma patikrinimų trukmė bei apimtis.

5 straipsnis

Intervencijai gali būti siūlomas tik tas cukrus, kuris nebuvo supirktas intervencijai anksčiau ir kuris nuosavybės teise priklauso siūlančiajai šaliai.

6 straipsnis

Visas intervencijai pasiūlytas cukrus tiekiamas siuntomis.

Šiame reglamente „siunta“ – tai 500 tonų vienodos kokybės ir įpakavimo cukrus, saugomas toje pačioje vietoje. Tačiau jei siūlomas kiekis didesnis kaip 500 tonų arba keliskart po 500 tonų, taip pat laikoma siunta.

7 straipsnis

1. Intervencinei agentūrai pateiktuose pasiūlymuose nurodoma:

a) pasiūlymą teikiančios šalies pavadinimas ir adresas;

b) sandėlis, kuriame siūlymo metu yra saugomas cukrus;

c) išvežimo pajėgumai, o prireikus ir pakavimo į maišus, kuriuose pasiūlytas cukrus bus išvežtas, pajėgumai;

d) siūlomo cukraus grynasis kiekis;

e) siūlomo cukraus rūšis, kokybė ir prekybos metai, kuriais jis buvo pagamintas;

f) cukraus pakuotės rūšis.

2. Intervencinė agentūra gali reikalauti papildomos informacijos.

3. Kartu su pasiūlymu siūlančioji šalis pateikia pareiškimą, liudijantį, kad šis cukrus anksčiau nebuvo supirktas intervencijai, kad jie yra cukraus savininkai ir kad cukrus atitinka 4 straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimus.

8 straipsnis

1. Pasiūlymai galioja tris savaites nuo jų pateikimo dienos.

Tačiau, intervencinei agentūrai pritarus, per tą laiką juos galima atsiimti.

2. Intervencinė agentūra svarsto pasiūlymus. Ji turi juos priimti ne vėliau kaip iki šio straipsnio 1 dalyje minimo laikotarpio pabaigos.

Tačiau intervencinė agentūra gali ir atmesti pasiūlymus, jei juos apsvarsčiusi pastebi, kad nesilaikoma kurio nors reikalavimo.

3. Supirkimo sutartyse nurodoma superkamo cukraus pakuotės rūšis. Prireikus į jas gali būti įrašomas straipsnis, kuriame skelbiama, kad intervencinė agentūra pasilieka teisę reikalauti, jog išvežant būtų naudojama vienos arba kelių 18 straipsnio 2 dalyje nurodytų rūšių pakuotės.

4. Supirkimo sutartys gali būti nutraukiamos tik abiem šalims sutikus ir kol cukrus dar neišvežtas.

IV SKYRIUS

Saugojimo sutartys

9 straipsnis

1. Nepažeidžiant 17 straipsnio 4 dalies nuostatų, saugojimo sutartys, kurias dar prieš supirkimą turi sudaryti cukrų siūlančiosios šalys ir intervencinė agentūra, sudaromos neribotam laikui.

2. Saugojimo sutartys įsigalioja nuo 16 straipsnio 1 dalyje nurodytos negalutinio išmokėjimo dienos ir nustoja galioti baigiantis dešimties dienų laikotarpiui, per kurį baigiama išvežti tam tikrą cukraus kiekį.

3. Saugojimo sutartyse visų pirma:

a) numatoma, kad sutartis nustoja galios šiame reglamente nustatytomis sąlygomis, apie tai pranešus bent prieš 10 dienų;

b) numatoma, kad jeigu intervencinė agentūra nustato, jog siūlančioji šalis nesilaiko 2 straipsnio 2 dalyje nurodyto įsipareigojimo, ji gali reikalauti pratęsti sutartį ilgiau nei baigiasi nustatytas išvežimo terminas, ir tuo atveju netaikoma 4 dalies nuostata;

c) nurodoma ta saugojimo išlaidų suma, kurią turi padengti intervencinė agentūra;

d) reikalaujama, kad pardavėjas pakrautų cukrų į intervencinės agentūros nurodytą transporto priemonę ir padengtų šio pakrovimo išlaidas.

4. Intervencinė agentūra saugojimo išlaidas dengia nuo dešimties dienų laikotarpio, per kurį negalutinai apmokama už cukrų, pradžios iki saugojimo sutarties pabaigos.

5. Šios dešimties dienų cukraus saugojimo įmonių silosinėse arba sandėliuose išlaidos neturi būti didesnės kaip 0,048 euro už 100 kilogramų.

Tačiau jeigu cukrus yra saugomas pasiūlymą teikiančios šalies išnuomotose silosinėse arba sandėliuose, nesusijusiuose su cukraus įmone, intervencinė agentūra gali padidinti šią sumą ne daugiau kaip 35 %, o ypatingais atvejais – ne daugiau kaip 50 %.

6. „10 dienų laikotarpis“ – tai vienas iš kalendorinio mėnesio laikotarpių: nuo pirmos iki dešimtos dienos, nuo vienuoliktos iki dvidešimtos dienos arba nuo dvidešimt pirmos dienos iki mėnesio pabaigos.

10 straipsnis

1. Saugojimo sutartyje numatyta cukraus nuosavybės teisė pereina negalutinės sumos už cukrų išmokėjimo metu.

2. Iki cukraus išvežimo už 1 dalyje minėto cukraus kokybę ir už pakuotę, kurioje cukrus buvo, kai intervencinė agentūra jį priėmė, lieka atsakingas pardavėjas.

11 straipsnis

1. Jei nustatoma, kad tam tikras cukraus kiekis neatitinka 4 straipsnyje nustatytų kokybės reikalavimų, pardavėjas tuoj pat jį pakeičia tokiu pat reikalaujamos kokybės cukraus kiekiu, saugomu ten pat arba kitoje intervenciniam saugojimui patvirtintojoje vietoje.

2. Jei cukrus yra laikomas vienoje iš 18 straipsnio 2 dalyje nurodytų pakuočių ir nustatoma, kad ši pakuotė minėtų reikalavimų jau nebeatitinka, intervencinė agentūra reikalauja, kad pardavėjas pakeistų šiuos maišus reikalaujamo standarto pakuote.

V SKYRIUS

Supirkimo kaina

12 straipsnis

Baltasis cukrus skirstomas į šias rūšis:

a) I rūšis: cukrus, kurio kokybė yra aukštesnė už standartinę;

b) II rūšis: standartinės kokybės cukrus;

c) III ir IV rūšys: cukrus, kurio kokybė žemesnė už standartinę.

13 straipsnis

1. I rūšies cukraus charakteristikos:

a) gera prekinė kokybė; sausas, vientisai granuliuotų, birių kristalų pavidalo;

b) maksimalus drėgmės kiekis – 0,06 %;

c) maksimalus invertuotojo cukraus kiekis – 0,04 %;

d) be to, I rūšies cukraus savybės turi būti tokios, kad bendras taškų skaičius neviršytų aštuonių arba:

— pelenų kiekis – šešių,

— spalvos rūšis – nustatoma remiantis Brunsviko žemės ūkio technologijos ir cukraus pramonės instituto metodu (toliau – Brunsviko metodas) – keturių,

— tirpalo spalva – nustatoma remiantis Tarptautinio vienodų cukraus analizės metodų komiteto metodu (toliau – ICUMSA metodas) – trijų.

Vienas taškas atitinka:

a) 0,0018 % pelenų kiekio, nustatyto remiantis ICUMSA metodu esant 28° pagal Brix;

b) 0,5 vieneto spalvos rūšies, nustatytos remiantis Brunsviko metodu;

c) 7,5 vieneto tirpalo spalvos, nustatytos remiantis ICUMSA metodu.

2. 3 rūšies cukrus turi šias charakteristikas:

a) gera prekinė kokybė; sausas, vientisai granuliuotų birių kristalų pavidalo;

b) minimali poliarizacija – 99,7° S;

c) maksimalus drėgmės kiekis – 0,06 %;

d) maksimalus invertuotojo cukraus kiekis – 0,04 %;

e) spalvos rūšis: daugiausia Nr. 6, nustatyto pagal Brunsviko metodą.

3. TXT

14 straipsnis

100 kilogramų baltojo cukraus intervencinė kaina:

a) III rūšies cukrui sumažinama 0,73 euro;

b) IV rūšies cukrui sumažinama 1,31 euro.

15 straipsnis

1. 100 kilogramų žaliavinio cukraus intervencinė kaina:

a) didinama, kai cukraus išeiga didesnė kaip 92 %;

b) mažinama, kai cukraus išeiga mažesnė kaip 92 %.

2. Suma, gauta padidinus arba sumažinus, išreikšta eurais už 100 kilogramų, turi būti lygi žaliavinio cukraus intervencinės kainos ir tos kainos, padaugintos iš koeficiento, skirtumui. Koeficientas gaunamas žaliavinio cukraus išeigą padalijus iš 92 %.

3. Žaliavinio cukraus išeiga apskaičiuojama remiantis Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 I priedo II punkto nuostatomis.

16 straipsnis

1. Atsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, per šešias savaites nuo pasiūlymo pateikimo dienos intervencinė agentūra išmoka negalutinę sumą, kurios dydis nustatomas remiantis pasiūlyme esančia informacija ir supirkimo kaina.

Pirmoje šios dalies pastraipoje minimos negalutinės išmokos už žaliavinį cukrų suma apskaičiuojama taikant pastovią 92 % išeigą.

2. Negalutinė suma išmokama tik tada, kai pardavėjas pateikia užstatą, sudarantį 5 % mokamos sumos, kaip garantą, jog pasiūlyme nurodyta informacija yra teisinga.

3. Intervencinė agentūra už supirktą cukrų galutinai sumoka iškart, kai patikrinamas cukraus svoris ir sužinomi 19 straipsnyje nurodytos mėginių analizės rezultatai. Visos pakavimo išlaidos apmokamos tada, kai išvežant cukrų įvertinama maišų būklė.

Išmokant galutinę sumą už supirktą cukrų, atsižvelgiama į bet kokius patikrinto svorio bei galutinių mėginių analizės rezultatų, viena vertus, ir atitinkamos pasiūlyme nurodytos informacijos, kita vertus, neatitikimus, visų pirma remiantis 14 ir 15 straipsnių nuostatomis.

4. Išskyrus *force majore* atvejus, šio straipsnio 2 dalyje minėtas užstatas sugrąžinamas tik tada, kai:

a) patikrinus cukraus svorį ir gavus mėginių analizės rezultatus, paaiškėja, kad superkamo cukraus kainos mažinti nereikia;

b) pardavėjas, gavęs prašymą, per tris savaites grąžina bet kokią šio straipsnio 1 dalyje minėtą sumą, kuri buvo permokėta.

Užstatas sugrąžinamas nedelsiant. Jei nesilaikoma šio reglamento, jis konfiskuojamas.

VI SKYRIUS

Išvežimas

17 straipsnis

1. Jei intervencinė agentūra ir pardavėjas nesusitarė kitaip, iki išvežimo cukrus lieka toje silosinėje arba sandėlyje, kuriuose jis buvo saugomas pasiūlymo metu.

2. Cukrus išvežamas dalyvaujant pardavėjui arba jo atstovui.

3. Išvežtas iš silosinės arba sandėlio, supirktas cukrus pakraunamas į intervencinės agentūros parinktas transporto priemones.

4. Nepažeidžiant 34 straipsnio nuostatų, supirktas cukrus išvežamas:

a) jei pasiūlymai buvo priimti nuo spalio 1 d. iki kitų metų kovo 31 d. – ne vėliau kaip kitų metų rugsėjo 30 d.;

b) jei pasiūlymai buvo priimti nuo balandžio 1 d. iki rugsėjo 30 d. – ne vėliau kaip iki septinto mėnesio, skaičiuojant nuo to mėnesio, kurį buvo priimtas pasiūlymas, pabaigos.

5. Tačiau intervencinė agentūra ir pardavėjas gali susitarti, kad cukrus, kaip minėta 4 dalyje, būtų išvežamas po toje dalyje nustatytų terminų. Tokiais atvejais intervencinė agentūra:

a) sudaro su pardavėju saugojimo sutartį sutartam laikotarpiui;

b) prieš pasibaigiant minėtam laikotarpiui, savo lėšomis apmoko 19 straipsnyje nurodytus ekspertus, kaip atlikti ten pat minimą mėginių analizę ir nustatyti cukraus svorį;

c) remdamasi 16 straipsnio nuostatomis, galutinai sumoka už supirktą cukrų;

d) pardavėjo prašymu gali sutikti, kad jis būtų atleistas nuo įsipareigojimo supirktą cukrų pakrauti, apmokant su pakrovimu susijusias išlaidas. Šios išlaidos apskaičiuojamos remiantis įkainiais, galiojančiais tą dieną, kurią baigiasi atitinkamas 4 dalyje minimas maksimalus laikotarpis.

18 straipsnis

1. Laikydamasis šio straipsnio 2–4 dalių, pardavėjas pristato cukrų urmu.

2. Intervencinės agentūros gali reikalauti pristatyti cukrų vienoje arba keliose iš šių pakuočių:

a) naujuose džiuto maišuose, kurių grynoji talpa yra 50 kilogramų, o vidus išklotas ne mažiau kaip 0,04 mm storio polietilenu, ir džiutas bei polietilenas kartu turi sverti ne daugiau kaip 450 gramų;

b) naujuose džiuto maišuose, kurių grynoji talpa yra 50 kilogramų, o vidus išklotas ne mažiau kaip 0,05 mm storio polietilenu, ir džiutas bei polietilenas kartu turi sverti ne daugiau kaip 420 gramų.

Intervencijai parduotą cukrų intervencinės agentūros gali priimti naujuose džiuto maišuose, kurių grynoji talpa yra 50 kilogramų, o vidus išklotas polietilenu, kuris kartu su džiutu sveria 400 gramų. Priėmimui intervencinė agentūra gali nurodyti minimalų polietileno išklioto storį ir džiuto maišo konkrečią kokybę.

3. Jei intervencinė agentūra reikalauja arba priima vienos arba kelių 2 dalyje minėtų rūšių pakuotes, ji šioms pakuotėms padengia išlaidas. Be to, prieš protingą terminą iki išvežant cukrų ji praneša pardavėjui, kurios 2 dalyje numatytos pakuotės rūšies arba rūšių ji reikalauja arba kurią priims.

Pastovi išlaidų suma šio straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytoms pakuotėms yra 1,70 euro šimtui kilogramų cukraus.

Pastovi išlaidų suma šio straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytoms pakuotėms yra 1,57 euro šimtui kilogramų cukraus.

4. Intervencinė agentūra gali priimti ir kitokiose, negu nurodyta 2 dalyje, pakuotėse pristatytą cukrų. Tada intervencinė agentūra nedengia su pakuote susijusių išlaidų, o iš pardavėjų reikalauja pristatyti cukrų urmu jų pačių sąskaita, nebent pardavėjas ir šalis, kuri vėliau pirks tą cukrų iš intervencinės agentūros, jau būtų susitarę dėl pakuotės.

19 straipsnis

1. Išvežant cukrų, valstybės narės kompetentingos institucijos paskirti ekspertai arba ekspertai, dėl kurių susitarė intervencinė agentūra ir pardavėjas, paima keturis mėginius tyrimui. Kiekvienai Susitariančiajai Šaliai yra skirta po vieną mėginį. Likusius du mėginius laiko ekspertas arba kompetentingų institucijų patvirtintoji laboratorija.

Kiekvienas mėginys tiriamas du kartus, ir šių rezultatų vidurkis laikomas mėginio tyrimo rezultatu.

2. Jei Susitariančiosios Šalys nesutaria dėl supirkto cukraus rūšies, taikomos šios taisyklės:

a) kai skiriasi pardavėjo arba pirkėjo suorganizuotų tyrimų rezultatai:

— I rūšies cukraus – ne daugiau kaip vienu tašku, atsižvelgiant į kiekvieną 13 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą savybę, arba

— II rūšies cukraus – ne daugiau kaip dviem taškais, atsižvelgiant į kiekvieną pagal taškus nustatomos rūšies savybę,

cukraus nustatomą rūšį turi nulemti abiejų rezultatų aritmetinis vidurkis.

Tačiau bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu 1 dalyje minėta laboratorija atlieka arbitražinį tyrimą. Tada taikomas arbitražinio tyrimo rezultatų ir pardavėjo arba pirkėjo tyrimų rezultatų, priklausomai nuo to, kurie yra panašesni į arbitražinio tyrimo rezultatus, aritmetinis vidurkis.

Nustatant cukraus rūšį, šis vidurkis lemiamas. Jei arbitražinio tyrimo rezultatas tarp pardavėjo ir pirkėjo surengtų tyrimų rezultatų yra tarpinis, nustatant rūšį lemia tik arbitražinis tyrimas;

b) jei pastebėtas skirtumas yra didesnis už tą, kuris nurodytas šio straipsnio 2 dalies a punkto pirmos pastraipos pirmoje arba antroje įtraukoje, arbitražinį tyrimą atlieka kompetentingos institucijos patvirtintoji laboratorija. Tuo atveju taikoma a punkto antros pastraipos nuostata;

c) kai kyla ginčų dėl III rūšies cukraus viršutinės spalvos rūšies ribos, poliarizacijos, drėgnumo arba invertuotojo cukraus kiekio, taikoma ta pati a ir b punktuose nurodyta tvarka.

Tačiau a punkte nurodyti skirtumai pakeičiami:

— III rūšies cukraus spalvos rūšis – 1,0 vienetu,

— poliarizacija – 0,2° S,

— drėgmės kiekis – 0,02 %,

— invertuotojo cukraus kiekis – 0,01 %.

3. Arbitražinio tyrimo, nurodyto:

a) 2 dalies a punkto antroje pastraipoje, padengia tyrimo prašanti šalis,

b) 2 dalies b punkte, išlaidas intervencinė agentūra ir pardavėjas dalijasi po lygiai.

4. Kilus ginčui dėl supirkto žaliavinio cukraus išeigos, arbitražinį tyrimą atlieka 1 dalyje minėta laboratorija. Tokiu atveju taikomas arbitražinio tyrimo rezultatų ir tų pardavėjo arba pirkėjo tyrimų rezultatų, kurie yra artimesni arbitražinio tyrimo rezultatams, aritmetinis vidurkis. Nustatant žaliavinio cukraus išeigą, šis vidurkis yra lemiamas. Jei arbitražinio tyrimo rezultatas yra tarpinis tarp pardavėjo ir pirkėjo surengtų tyrimų rezultatų, nustatant žaliavinio cukraus išeigą lemia tik arbitražinis tyrimas.

Arbitražinio tyrimo išlaidas padengia Susitariančioji Šalis, užginčijusi tyrimo, atlikto remiantis 1 dalies nuostatomis, rezultatą.

20 straipsnis

1. Nepažeidžiant 17 straipsnio 5 dalies nuostatų, prieš išvežant parduotą cukrų 19 straipsnyje nurodyti ekspertai patikrina jo svorį.

Pardavėjas imasi visų būtinų priemonių, kad ekspertai galėtų patikrinti svorį ir paimti mėginius.

2. Svorio tikrinimo išlaidas padengia pardavėjas.

3. Svorį tikrinančių ir mėginius imančių ekspertų išlaidas padengia intervencinė agentūra.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PARDAVIMAS

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

21 straipsnis

1. Intervencinės agentūros gali parduoti cukrų tik Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priėmus sprendimą.

2. Cukraus pardavimas, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 9 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytų sąlygų – tai pardavimas paraiškų konkurso tvarka arba kuria nors kita pardavimo tvarka.

Cukraus pardavimas, remiantis Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 9 straipsnio 1 dalies antros pastraipos nuostatomis – tai pardavimas paraiškų konkurso tvarka.

3. Paraiškų konkursu siekiama nustatyti pardavimo kainą ir denatūravimo priemokos arba eksporto grąžinamosios išmokos dydį. Priimant sprendimą skelbti paraiškų konkursą, nustatomos konkurso, įskaitant parduodamo cukraus numatytą paskirtį, sąlygos.

4. Konkurso sąlygos visoms suinteresuotoms šalims nepriklausomai nuo jų įsisteigimo Bendrijoje vietos privalo garantuoti vienodą priėjimą prie konkurso bei vienodą elgesį su jomis.

II SKYRIUS

Pardavimas paraiškų konkurso tvarka

22 straipsnis

1. Intervencinė agentūra skelbia paraiškų konkursą laikomo cukraus kiekio atžvilgiu.

2. Intervencinė agentūra parengia kvietimą, kurį paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Be to, kvietimą dalyvauti paraiškų konkurse intervencinė agentūra gali paskelbti, arba pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas, ir kitur.

3. Kvietimas išspausdinamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ne vėliau kaip prieš 10 dienų iki paraiškų pateikimo termino pabaigos.

4. Kvietime pirmiausia nurodoma ši informacija:

a) konkursą skelbiančios intervencinės agentūros pavadinimas ir adresas;

b) konkurso sąlygos;

c) paraiškų konkursui pateikimo terminas;

d) konkursui siūlomos cukraus siuntos ir dėl kiekvienos jų:

visų pirma:

— identifikacinis numeris,

— kiekis,

— cukraus kokybė,

— pakuotės rūšis,

— sandėlio, kuriame yra saugomas cukrus, vieta,

— pristatymo vieta,

— visi sandėlyje esantys pakrovimo į vidaus vandenų, jūrų bei geležinkelių transporto priemones įrenginiai.

Kvietime gali būti nurodyta ir kita informacija.

5. Intervencinė agentūra duoda tokius nurodymus, kokių, jos nuomone, reikia, kad suinteresuotos šalys jų prašymu galėtų ištirti siūlomą parduoti cukrų.

23 straipsnis

1. Laimėti paraiškų konkursą reiškia gauti leidimą sudaryti prekybos sutartį paraiškoje nurodytam kiekiui. Laimėtojas skiriamas remiantis šiais paraiškoje konkursui nurodytais veiksniais:

a) kaina, kurią moka konkursą laimėjęs konkurso dalyvis;

b) denatūravimo priemokos dydžiu;

c) eksporto grąžinamosios išmokos dydžiu.

2. Konkurso laimėtojas moka šias kainas:

a) paraiškoje nurodytą kainą, kai taikomas 2 dalies a punktas;

b) konkurso sąlygose nurodytą kainą, kai taikomi 2 dalies b ir c punktai.

24 straipsnis

1. Šiame skyriuje „numatyta paskirtis“ reiškia, kad cukrus yra skirtas:

a) pašarams;

b) eksportui;

c) kitiems tikslams, kurie turi būti nustatyti reikalaujama tvarka.

2. Šiame skyriuje „siunta“ – tai vienodos kokybės, vienodai supakuoto ir vienoje vietoje saugomo cukraus kiekis.

25 straipsnis

1. Skelbiant paraiškų konkursą, nustatomos šios sąlygos:

a) bendras siūlomas parduoti kiekis arba kiekiai;

b) numatyta paskirtis;

c) paraiškų pateikimo terminas;

d) kaina, kurią konkursą laimėjęs konkurso dalyvis turi sumokėti už pašarams ir eksportui numatytą cukrų.

2. Gali būti nustatytos papildomos sąlygos, visų pirma:

a) minimali siūlomo parduoti cukraus, numatyto kitiems negu pašarai arba eksportas tikslams, kaina;

b) maksimalus denatūravimo priemokos arba eksporto grąžinamosios išmokos (toliau – priemoka arba išmoka) dydis;

c) minimalus kiekis konkurso dalyviui arba siuntai;

d) maksimalus kiekis konkurso dalyviui arba siuntai,

e) konkretus denatūravimo priemokos sertifikato arba eksporto licencijos (toliau – sertifikatas ir licencija) galiojimo laikas.

26 straipsnis

1. Dėl Bendrijos rinkoje susidariusios padėties gali būti skelbiamas nuolatinis paraiškų konkursas.

Šio konkurso galiojimo laikotarpiu skelbiami daliniai paraiškų konkursai.

2. Kvietimas dalyvauti nuolatiniame paraiškų konkurse išspausdinamas tik tam, kad būtų paskelbtas. Nuolatinio paraiškų konkurso galiojimo laikotarpiu išspausdintas kvietimas gali būti iš dalies keičiamas arba papildomas. Jis taisomas arba keičiamas tada, kai jo galiojimo metu pasikeičia konkurso sąlygos.

27 straipsnis

1. Konkurso dalyviai intervencinei agentūrai įteikia raštišką paraišką ir gauna patvirtinantį parašą arba išsiunčia jai paraiškas registruotu laišku, telefonograma ar telegrama.

2. Paraiškose nurodoma:

a) konkursas, kuriam ši paraiška pateikiama;

b) konkurso dalyvio pavardė (pavadinimas) ir adresas;

c) siuntos numeris;

d) prašomas kiekis;

e) apskaičiavimas už 100 kilogramų eurais, po kablelio paliekant tris skaičius:

— siūlomos kainos, neįskaitant vidaus mokesčių,

— siūlomos priemokos sumos arba

— siūlomos išmokos sumos.

Intervencinė agentūra gali reikalauti papildomos informacijos.

3. Kai paraiškoje nurodomos kelios siuntos, teigiama, kad paraiškų yra tiek, kiek siuntų.

4. Paraiškos galioja tik tada, kai:

a) dar nepasibaigus paraiškų teikimo terminui pateikiamas įrodymas, jog buvo pateiktas šio konkurso užstatas;

b) jose yra pareiškėjo deklaracija, kuria jis dėl cukraus kiekio, už kurį bus paskirta priemoka arba išmoka, įsipareigoja:

— prašyti išduoti sertifikatą ir pateikti reikalaujamą užstatą, jei šiame konkurse skelbiamas pašarams skirto cukraus pardavimas,

— prašyti išduoti licenciją ir pateikti reikalaujamą užstatą, jei šiame konkurse skelbiamas eksportui skirto cukraus pardavimas.

5. Paraiškoje gali būti nurodyta, kad ji laikoma paduota tik tuo atveju, jei sutartį bus leidžiama sudaryti:

a) dėl viso paraiškoje nurodyto kiekio arba nurodytos jo dalies;

b) ne vėliau, kaip pareiškėjo nurodyta data ir laikas.

6. Paraiškos, pateiktos nesilaikant šio straipsnio nuostatų arba neatitinkančios konkurso sąlygų, nesvarstomos.

7. Pateiktos paraiškos atsiimti negalima.

28 straipsnis

1. Konkurso užstatas už 100 kilogramų baltojo arba žaliavinio cukraus yra:

a) 0,73 euro – už 24 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose nurodytos paskirties cukrų;

b) 1,46 euro – už 24 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos paskirties cukrų.

2. Užstatą konkurso dalyviai gali pateikti grynais pinigais arba valstybės narės, kurioje paraiška buvo paduota, nustatytus kriterijus atitinkančios institucijos išduotos garantijos pavidalu.

Valstybės narės praneša Komisijai, kokios institucijos yra įpareigotos duoti šią garantiją, ir perduoda pirmoje pastraipoje nurodytus kriterijus. Komisija apie tai savo ruožtu praneša kitoms valstybėms narėms.

29 straipsnis

1. Intervencinė agentūra svarsto paraiškas uždaruose posėdžiuose. Asmenys, dalyvaujantys svarstyme, prisaikdinami laikyti paslaptį.

2. Apie pateiktas paraiškas nedelsiant pranešama Komisijai.

30 straipsnis

Jei minimali kaina arba maksimalus priemokos ar išmokos dydis konkurso sąlygose nenurodyti, jie nustatomi Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka po to, kai, atsižvelgiant į rinkos sąlygas ir galimas realizavimo rinkas, išnagrinėjamos paraiškos. Tačiau gali būti priimtas sprendimas neskirti konkurso laimėtojų.

31 straipsnis

1. Išskyrus tuos atvejus, kai paraiškų konkurso arba dalinio paraiškų konkurso laimėtojas neskiriamas, nepažeidžiant šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų, sudaryti sutartį leidžiama kiekvienam konkurso dalyviui, kurio paraiškoje nurodyta kaina nėra mažesnė už minimalų arba didesnė už maksimalų priemokos arba išmokos dydį.

2. Sutartį dėl kiekvienos siuntos laimi tas konkurso dalyvis, kuris arba siūlo didžiausią kainą, arba prašo mažiausios priemokos arba išmokos.

Jei paraiškoje nurodyta ne visa siunta, likutis skiriamas kitiems konkurso dalyviams, atsižvelgiant į jų paraiškose nurodytas sumas, pradedant nuo antros pagal eilę didžiausios kainos arba antros pagal eilę priemokos ar išmokos.

3. Jei tokią pat kainą siūlo arba tokios pat priemokos ar išmokos už vieną siuntą arba siuntos dalį prašo keli paraiškų konkurso dalyviai, intervencinė agentūra turimą kiekį:

a) dalija proporcingai paraiškose nurodytiems kiekiams;

b) dalija pareiškėjams taip, kaip su jais susitaria;

c) arba yra metami burtai.

32 straipsnis

1. Jei cukrus yra skirtas pašarams, konkurso laimėtojo paskyrimas reiškia, kad:

a) jam suteikiama teisė gauti sertifikatą tam kiekiui, už kurį skiriama priemoka, visų pirma nurodant, koks priemokos dydis yra įrašytas paraiškoje;

b) jis įpareigojamas prašyti minėto sertifikato tam kiekiui intervencinės agentūros, kuriai buvo pateikta paraiška.

Jei cukrus yra skirtas eksportui, konkurso laimėtojo paskyrimas reiškia, jog:

a) jam suteikiama teisė gauti licenciją tam kiekiui, už kurį skiriama išmoka, visų pirma paraiškoje nurodant išmokos dydį, o kalbant apie baltąjį cukrų – nurodant jo rūšį.

b) jis įpareigojamas prašyti minėtos licencijos tam kiekiui, o kalbant apie baltąjį cukrų – tai rūšiai, intervencinę agentūrą, kuriai buvo pateikta paraiška.

2. Iš konkurso laimėjimo kylančios teisės įgyvendinamos ir įsipareigojimai vykdomi per 18 dienų nuo paraiškų pateikimo termino pabaigos.

3. Iš konkurso laimėjimo kylančios teisės ir įsipareigojimai neperleidžiami.

33 straipsnis

1. Intervencinė agentūra nedelsdama praneša visiems konkurso dalyviams apie konkurso rezultatus. Be to, konkurso laimėtojams ji išsiunčia pranešimus.

2. Pranešimuose apie laimėjimą nurodoma bent jau ši informacija:

a) tvarka, su kuria susijęs konkursas;

b) siuntos numeris ir paskirtas kiekis;

c) b punkte nurodytam kiekiui patvirtinta kaina, priemokos už jį arba išmokos dydis.

34 straipsnis

1. Išskyrus *force majore* atvejus, nupirktas cukrus išvežamas iš sandėlių ne vėliau kaip per keturias savaites nuo 33 straipsnyje minėto pranešimo gavimo dienos. Konkurso laimėtojas gali ir neatsiimti cukraus iš sandėlio, tačiau jis turi susitarti su intervencine agentūra, kad ši leistų jam minėtam laikotarpiui sudaryti saugojimo sutartį su sandėliu, kuriame yra tas cukrus.

Tačiau kai atsiranda techninių kliūčių cukrui išvežti, intervencinė agentūra prireikus gali nustatyti ilgesnį laikotarpį konkrečioms siuntoms iš sandėlio atsiimti.

2. *Force majore* atvejais intervencinė agentūra nustato priemones, būtinas, atsižvelgiant į visas aplinkybes, kuriomis remiasi konkurso laimėtojas.

35 straipsnis

1. Kol paskirtam cukraus kiekiui leidimas išvežti dar neišduotas, sutarties laimėtojas gali nevežti nupirkto cukraus iš sandėlio arba nesudaryti 34 straipsnio 1 dalyje minėtos saugojimo sutarties.

Tačiau leidimai išvežti gali būti išduodami atskiroms to cukraus kiekio dalims.

Juos suinteresuotos šalies prašymu išduoda intervencinė agentūra.

2. Intervencinė agentūra leidimo neišduoda, jei neįrodyta, kad sutarties laimėtojas pateikė užstatą, garantuojantį, kad per nustatytą laiką sumokės jam paskirto cukraus kainą, arba apyvartinį dokumentą.

Užstatas arba apyvartinis dokumentas turi atitikti tą kainą, kurią sutarties laimėtojas turi sumokėti už išvežamą cukraus kiekį.

36 straipsnis

1. Paskirto cukraus kaina į intervencinės agentūros sąskaitą turi būti pervesta ne vėliau kaip 30 dieną nuo leidimo išvežti išdavimo.

2. Išskyrus *force majore* atvejus, 35 straipsnio 2 dalyje minėtas užstatas grąžinamas tik už tą kiekį, už kurį sutarties laimėtojas į intervencinės agentūros sąskaitą pervedė pirkimo kainą per šio straipsnio 1 dalyje nustatytą laiką. Užstatas grąžinamas tuoj pat.

3. *Force majore* atvejais intervencinė agentūra nustato priemones, būtinas, atsižvelgiant į visas aplinkybes, kuriomis remiasi konkurso laimėtojas.

37 straipsnis

1. Konkurso tvarka suteikta cukraus nuosavybės teisė pereina, kai cukrus išvežamas iš sandėlio.

2. Tačiau intervencinė agentūra ir konkurso laimėtojas gali susitarti, kad cukraus nuosavybės teisė pereitų kitame etape. Jei intervencinė agentūra ir sutarties laimėtojas susitaria remdamiesi 34 straipsnio 1 dalimi, jie gali nustatyti, kuriame etape įvyksta nuosavybės teisės perėjimas.

Galioja tik raštiškas susitarimas dėl nuosavybės teisės perėjimo.

38 straipsnis

1. Nustatant cukraus rūšį arba išeigą išvežimo iš sandėlio metu yra taikomas 19 straipsnis.

2. Tačiau jau po sutarties paskyrimo Susitariančiosios Šalys gali susitarti, kad paraiškų konkurso tvarka parduoto cukraus rūšis arba išeiga išlieka tokia, kokia buvo nustatyta tuo metu, kai jį supirko intervencinė agentūra.

39 straipsnis

1. Jei taikant 19 straipsnio nuostatas nustatoma, kad baltasis cukrus yra žemesnės rūšies, negu nurodyta kvietime į konkursą, šio cukraus, vartotino pagal 24 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytą paskirtį, kaina tikslinama taikant 14 straipsnio nuostatas.

2. Jei nustatoma, kad eksportui skirto baltojo cukraus rūšis neatitinka nurodytos kvietime į konkursą kainos, nurodyta rūšis licencijoje pataisoma.

3. Jei taikant 19 straipsnio nuostatas nustatoma, kad žaliavinio cukraus išeiga neatitinka nurodytos kvietime į konkursą išeigos:

a) to cukraus kaina tikslinama taikant 15 straipsnio nuostatas;

b) priemokos arba išmokos dydis tikslinamas dauginant jį iš koeficiento, kuris yra lygus nustatytai išeigai, padalytai iš kvietime į konkursą nurodytos išeigos.

40 straipsnis

1. Išskyrus *force majore* atvejus, konkurso užstatas grąžinamas tik už tą kiekį, kuris:

a) konkurso laimėtojo:
   — įvykdžiusio reikalavimus, buvo nurodytas prašyme dėl sertifikato arba licencijos,
   — buvo nurodytas, pateikiant užstatą arba 35 straipsnio 2 dalyje minėtą apyvartinį dokumentą,
   — per nustatytą laiką buvo išvežtas iš sandėlio arba

b) nebuvo paskirtas.

2. Užstatas grąžinamas nedelsiant.

3. *Force majore* atvejais intervencinė agentūra nustato priemones, būtinas, atsižvelgiant į visas aplinkybes, kuriomis remiasi konkurso laimėtojas.

III DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

41 straipsnis

Reglamentai (EEB) Nr. 258/72 ir (EEB) Nr. 2103/77 šiuo reglamentu yra panaikinami.

42 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2001 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2001 m. birželio 27 d.

Komisijos vardu
Franz FISCHLER
Komisijos narys